

Els sacraments de la iniciació cristiana i l'Aplec de l'Esperit

Dv, 13/04/2018 per Catalunya Religió

(GIEC) El temps litúrgic de la Pasqua té un caràcter eminentment sacramental. La celebració de la Vetlla Pasqual, que constitueix el moment més adequat per a l'administració dels sacraments de la iniciació cristiana, inaugura un temps de gràcia que es perllonga durant cinquanta dies, durant el qual molts infants i joves rebran els sacraments de la incorporació a Crist i a la seva Església: el Baptisme, la Comunió i la Confirmació.

D'altra banda, el temps de Pasqua apunta vers la Pentecosta, moment en el qual els bisbes de Catalunya convoquen, cada tres o quatre anys, els joves de les deu diòcesis en l'anomenat "Aplec de l'Esperit", una trobada dels joves, en un lloc de la nostra geografia, sempre amb un tema, tenint com a centre Crist, el Senyor, que ens envia el do de l'Esperit, a fi que siguin els seus testimonis. Aquest any l'Aplec de l'Esperit se celebrarà els dies 19 i 20 de maig, a Tortosa i a Sant Carles de la Ràpita, amb el lema "Crist és la vida".

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar d'aquests temes, així com de Martin Luther King, de la presentació del nou Pla pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona, del 25è aniversari de la Constitució Andorrana, de la Resurrecció del Senyor i de l'Església.

Quatre de les cartes dominicals parlen dels sacraments de la iniciació cristiana. El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que són "unes celebracions de l'Església que omplen d'esperança les nostres comunitats cristianes". Agraïeix el treball de tots els qui fan possible "que tants xiquets i joves s'acosten il·lusionats a rebre al Senyor en l'Eucaristia i a acollir l'Esperit Sant que se'ls comunica en el sacrament de la Confirmació en tota la seua plenitud". També vol donar les gràcies "als pares que demaneu per als vostres fills els sacraments de l'Església i els animeu a preparar-se per a rebre'ls dignament". Els diu que "és un gest que indica que

valoreu la fe que vosaltres mateixos heu rebut en el si de l'Església” i els anima a viure aquest moment “com una nova ocasió que el Senyor us ofereix per a créixer en eixa fe”. Finalment, convida tota la comunitat diocesana a pregar “pels xiquets i joves que rebran els sagraments i per les seues famílies, pels sacerdots i catequistes que els han acompanyat en el seu camí de fe i per aquells que s'han allunyat del Senyor”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, parla de la trobada que acostuma a tenir al bisbat amb els diferents grups de joves que rebran el sagrament de la Confirmació en les seves respectives parròquies o col·legis uns dies després, una trobada que sempre li resulta gratificant. Diu que al final de la trobada demana “la impressió dels catequistes i sempre és positiva, la qual cosa em produeix satisfacció i agraïment” i que el seu desig és “compartir amb totes les comunitats cristianes aquestes mateixes impressions i, sobretot, agrair l'esforç que es fa en la preparació dels joves per rebre els sagraments. Perquè tota la comunitat cristiana està subjecta a la responsabilitat de la iniciació en la fe dels seus membres”. També diu que fa falta “insistir en allò que tots vosaltres sabeu en relació amb la transmissió de la fe: la responsabilitat i l'alegria de donar a conèixer al Senyor” i que “els pastors, bisbe i sacerdots han de mostrar una major entrega i dedicació a aquest servei. Els catequistes han de manifestar una major empena en la seva formació” i “els pares han d'insistir una i una altra vegada en la importància de la fe per a la vida i el futur dels fills”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, parla de les primeres comunions. Diu que “són celebracions de goig perquè una bona colla d'infants, que s'han preparat en la catequesi, comencen a combregar i poden participar plenament de l'Eucaristia”, que “ha de ser una festa, però una festa cristiana”, que quan parlem de la primera comunió “cal remarcar sobretot la celebració de la Missa, el fet de combregar amb Jesucrist, i no centrar-se tant en l'àpat, els regals, els vestits...”, que cal fer descobrir als infants “que combregar amb Jesucrist és un gran regal, el millor regal” i que els pares preguin amb ells els dies abans de combregar”. Així mateix, mostra la preocupació i el neguit que es produeixen “la majoria de vegades per la participació de familiars i altres convidats”, ja que “potser alguns no acostumen a participar en la Missa dominical i, per tant, no entenen la celebració ni la viuen amb un esperit participatiu” i aconsella els pares que quan convidin familiars els manifestin que és una festa cristiana. Finalment, recorda que els infants que fan la primera comunió es preparen “mitjançant el sagrament del perdó” i “ja saben que després de la primera ve la segona, la tercera... i la de cada diumenge”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, parla del baptisme. Diu que és “el sagrament que ens fa cristians. És el sagrament que fa passar de la mort a la vida, de la foscor a la llum, del pecat a la gràcia” i que “l'element sacramental en aquest pas és l'aigua, la llum i el vestit blanc”. Afegeix que en el cas dels adults “és evident que el baptisme pressuposa un encontre amb Jesús que permet reconèixer la falsedat i caducitat de l'estil de vida portat fins aleshores. Demana també un canvi, una conversió de vida” i que “no ha de conferir-se el baptisme si no s'ha assolit una fe personal”. I en el cas dels infants, diu que el baptisme “allibera del pecat original, d'aquell estat de llunyania de Déu, que porta a una vida de pecat i a la perdició. Reclama uns pares i padrins que testimoniïn la fe i la vida cristiana i iniciïn a l'infant a la mateixa”. Finalment, diu que “cal que les nostres comunitats parroquials ofereixin un itinerari per als pares que permeti que bategin els seus fills després de llur conversió”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, parla de l'Aplec de l'Esperit i expressa el seu interès "perquè siguin molts els nostres joves que puguin participar i gaudir d'aquest esdeveniment de l'Església a Catalunya". A més, donada la seva condició de fill de les Terres de l'Ebre i del bisbat de Tortosa, expressa el seu desig i alegria perquè joves del bisbat de Vic puguin conèixer "la meva terra i la meva Església d'origen, en la qual vaig ser batejat i cridat al sacerdoci ministerial". Fa una crida "a tots els qui treballeu amb joves, Delegació de Joventut, moviments i parròquies, així com als pares de família, per tal que feu ressò d'aquest Aplec de l'Esperit", per tal que els joves puguin descobrir la bellesa de la fe cristiana. Finalment, diu que l'Aplec de l'Esperit pot ser "una molt bona oportunitat per obrir camins nous de treball evangelitzador amb els nostres joves".

L'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, recorda que a Londres, a Saint Paul, Martin Luther King va pronunciar "el seu discurs sobre «les tres dimensions». La primera és «estima't tu mateix», que és la longitud de la vida; la segona és «estima el teu proïsme com a tu mateix», que és l'amplada; però mai no oblidis la tercera: «Estima Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament», que és l'altura de la vida". Recorda també que se li va concedir el Premi Nobel de la Pau, que la història "el va convertir en un referent mundial de la no-violència, al costat de Gandhi" i que "els dos es van inspirar en la doctrina de Jesucrist d'amor i perdó, de fraternitat universal i d'igual dignitat de totes les persones". Finalment, diu que Luther King és "un exemple per a tot cristià, també per als catòlics, que celebrem igualment una figura universal que va saber reflectir en circumstàncies molt difícils la veritat de l'Evangelí".

El cardenal **Joan Josep Omella** comunica que "el proper 22 d'abril a les cinc de la tarda, a la Basílica de Santa Maria del Mar, s'iniciarà una nova etapa a l'arxidiòcesi de Barcelona", ja que "presentarem el nou Pla pastoral: Orientacions i propostes per a una conversió pastoral a l'arxidiòcesi de Barcelona", un document, iniciat "quan es clausurava l'Any de la Misericòrdia", que "vol ser un full de ruta que ens ajudi a fer un camí de conversió pastoral, que ens prepari interiorment i comunitàriament a fer el pas d'una Església de manteniment a una Església en sortida", a "sortir de nosaltres mateixos, dels nostres egoismes i personalismes". El cardenal afirma que "el gran objectiu que ens proposem és recuperar l'alegria de complir la missió que ens ha confiat Jesucrist. Una alegria que, com diu el Sant Pare, no es viu de la mateixa manera en totes les etapes i circumstàncies de la vida" i ens convida a "viure amb passió i entusiasme l'actual canvi d'època en una societat més diversa i complexa" i a "participar en aquest acte".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, parla dels 25 anys de l'aprovació en referèndum de la Constitució del Principat d'Andorra. Afirma que aquesta Carta Magna Andorrana "va donar un impuls molt gran al país i el va assentar amb decisió i responsabilitat en el concert de les nacions democràtiques", que és "el text legal on es plasmen els principis fonamentals sobre els quals descansa l'organització de l'Estat de dret, els límits i les facultats d'aquest Estat, així com els deures i drets dels individus i les institucions". Finalment, diu que la Constitució Andorrana de 1993 assegura "els valors de la llibertat, la democràcia, la justícia social i també del reconeixement real i efectiu dels drets de les persones i de la seva dignitat" i que per això "la lletra i l'esperit constitucionals ajuden a encarar el futur del país amb confiança, rellançant un nou humanisme amb models econòmics més inclusius i equitatius, orientats no al gaudi d'uns pocs, sinó al benefici de les persones i de tota la societat".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, expressa que “diem que vivim la Resurrecció de Jesucrist en la mesura en què abans hem mort amb Ell i com Ell” i es pregunta què significa això. Recomana la lectura de l’obra “Vestides per a un ball en la neu”, de Monika Zgustova, com també aprofundir en el missatge de Dostoievski (“la bellesa salvarà el món”), en temps de Pasqua, “en el sentit que “la bellesa”, per a nosaltres, ja no és un concepte abstracte, un “valor”, com se sol dir (i deien els platònics), sinó que la bellesa té un rostre, nom i cognoms, existència real, vida vinculada a la nostra”. Afegeix que la Resurrecció de Crist consisteix no exactament en la resurrecció de la bellesa sinó que és “la resurrecció de la seva bellesa, la resurrecció de la bellesa d’un Déu que assumeix el sofriment de la humanitat fins a les seves últimes conseqüències”. Finalment, afirma que “no diem que viure com a ressuscitats sigui “entendre” això, però sí assumir-ho com a veritat fonamental en la vida. Sens dubte, aquesta bellesa és la que salva el món”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, parla de l’Església. Diu que “el centre de la predicació de Jesús és el Regne de Déu, inaugurat per ell i que té en l’Església el seu començament”, que “l’Església és fruit d’un disseny de la voluntat del Pare, preparada en la història del poble d’Israel i en l’Antiga Aliança, constituïda per Crist i manifestada per l’efusió de l’Esperit. És el poble que Déu reuneix a tot el món”, que “l’Esperit Sant és com el principi de la vida de l’Església, de la unitat en la diversitat i de la riquesa dels seus dons i carismes; uneix els creients amb Crist i entre ells; unifica l’Església en comunió i ministeri, la renova incessantment” i que “l’Església celebra a través dels sagraments l’encontre amb Crist”. Finalment, amb la seva reflexió de Pasqua ens convida a “viure amb més intensitat la nostra pertinença com a membres de l’Església”.